

I Jornada de col·laboradors/es de TOSSAL GROS

El passat 6 de desembre ens vam juntar en un sopar de treball un nombrós grup de gent per a parlar del periòdic de l'Associació.

Els assistents érem persones que d'una forma o d'altra havíem col·laborat amb el diari: articulistes, fotògrafs (aficioants i professionals), els que ensobren, fiquen segells, etc.

El tema que vam tractar, com es de suposar, era la forma de millorar el periòdic, o al menys mantindre la seva tirada.

Després de totes les opinions que es van exposar, el que va que-

dar ben clar és la necessitat de continuar col·laborant els que ja ho fan, recuperar els que ho han fet i recercar a tota la gent que vulga escriure.

Des d'ací preguem a totes les persones (i per supost als joves) que s'animen a participar de la manera que sabien: escriure no és tan difícil després de la primera vegada. I si no és amb un article, es pot col·laborar en qualsevol altra cosa: dibuixos, jocs, fotografies, etc.

També es va parlar d'augmentar el preu del diari si fóra necessari, puix fer el periòdic

costa sobre les 609 ptes. per exemplar, encara que a la venda el preu siga de 500 ptes.. Podeu comprovar que ningú es fa "ric" "amb ell".

Com a finalització, es van repartir unes carpetes, diplomes i bolígrafs, treball del qual s'havia encarregat Gustau Viol entre d'altres, i que a última hora es va ficar malalt i no va poder assistir-hi.

Amés d'aquestes sorpreses hi van haver diferents premis als col·laboradors i com si del programa de la Gemio es tractara, els més sorpresos van ser els organitzadors del

sopar: Rocher i Lola, que també van rebre un premi, un regal i una placa d'agraïment per la seva dedicació a l'Associació Cultural Tossal Gros. També hi va haver un premi per a Julio Cambroner i Manolo Cruzado que no van poder assistir a l'acte.

Per acabar tots van quedar d'acord en que aquesta I Jornada s'hauria de repetir al menys una vegada a l'any.

Col·laboreu amb el diari! Sense col·laboradors no podria existir. Fer-te soci és un primer pas per a la teva col·laboració.

UNA PEQUEÑA REFLEXIÓN

Nos sentamos a la mesa. Tenía junto a mí a varias personas de mi pueblo, a otras que no lo eran, de algunas (la mayoría) conocía sus nombres, de otras no, pero allí estábamos dispuestos a cenar; así lo hicimos, y bastante bien.

Acabamos la cena y alguien tomó la palabra y al hacerlo me di cuenta de que lo hacía de una forma sosegada, como hablando en casa, y yo estaba allí formando parte de esa casa, componente de la familia de colabora-

dores del "Tossal Gros" y me sentí importante, pero esa sensación duró sólo unos segundos, pues a continuación y según iba escuchando al resto de los comensales, me di cuenta de lo poco que yo merecía estar allí.

Nunca valoré el esfuerzo que casi todos los que me rodeaban hacían para que, la segunda quincena de los meses pares, pudiera reunirse la información, las vivencias, el trabajo, los escritos para poder parir como un nuevo hijo cada uno de los

números del periódico.

No, no merecía estar allí. Esa noche comprendí qué era "Tossal Gros" y cuánto valor tiene poder recibirlo cada dos meses en casa. Alguien dijo que hojeando los números te dabas cuenta de que era la crónica viva de un pueblo vivo.

Más de cien personas han escrito en él y más de 1.200 son los temas tratados y yo nada había hecho para ayudar en este evento.

En estos momentos no sé cómo puedo ayudar a que "Tossal Gros" continúe con su anda-

dura de más de ocho años, pero me he dado cuenta de que únicamente a través de la colaboración de facto de quienes escriben así como quienes lo leen se podrá mantener viva esta realidad.

En la medida de lo posible incito en estas breves líneas a que compartamos vivencias, ideas, anécdotas, para enriquecer la crónica de nuestro querido pueblo de Les Coves.

Yo voy a intentarlo.